

Wizerunki maryjne w liryce średniowiecznej.
Omów temat, dokonując analizy i interpretacji "Bogurodzicy" i "Lamentu świętokrzyskiego".

BOGURODZICA

Bogurodzica, dziewica, Bogiem sławiona Maryja!
Twego syna, Gospodzina, matko zwolena Maryja,
Zyszczy nam, spuści nam.
Kiryjelejzon.

Twego dzieła krzciciela, Bożyce,
Usłysz głosy, napełń myśli człowiecze.
Słysz modlitwę, jaż nosimy,
A dać raczy, jegoż prosimy,
A na świecie zbożny pobyt,
Po żywocie rajski przebyt.
Kiryjelejzon.

LAMENT ŚWIĘTOKRZYSKI

Posłuchajcie, bracia miła,
kcęć wam skorzyć krwawą głowę;
usłyszycie mój zamętek,
jen mi się [z]stał w Wielki Piątek.

Pożałuj mię, stary, młody,
boć mi przyszły krwawe gody.
Jednegociem Syna miała
i tegociem ożalała.

Zamęt ciężki dostał się mie, ubogiej żenie,
widząc rozkrwawione me miłe narodzenie;
ciężka moja chwila, krwawa godzin[a],
widząc niewiernego Żydowina,
iż on bije, męczy mego miłego Syna.

Synku miły i wybrany,
rozdziel z matką swoją rany.
A wszakom cię, Synku miły, w swem sercu nosiła,
a takżeż Tobie wiernie służyła.

Przemow k'matce, bych się ucieszyła,
Bo już jidziesz ode mnie, moja nadzieja miła.

Synku, bych cię nisko miała,
niecoś bych ci wspomagała.
Twoja główka krzywo wisa, tęć bych ja podparła,
krew po Tobie płynie, tęć bych ja utarła,
picia wołasz, picia-ć bych ci dała,
ale nie lza dosiąć twego święteg[o] ciała.

O anjele Gabryjele,
gdzie jest ono twe wesele,
cożeś mi go obiecował tak barzo wiele,
a rzekęcy: "Panno, pełna jeś miłości!".
A ja pełna smutku i żałości.
Sprochniało we mnie ciało i moje wszystkie kości.